

Tartalom

- Azok a boldog szép napok....
 - Egy arc a Révaiból
 - Otthon, édes otthon...
 - A siker titka a magyaros hangzás: NOX
 - Ki kicsoda?
 - Újra „aranyosok” a Révaiban
 - ÁlomVilág tábor 2004 – jelentés
 - Játsszunk együtt!
 - Modellfelismerés és elefánttemető
 - A főszerkesztő jegyzete
-

Azok a boldog szép napok...

Elérkezett a november, kampányhetek, felfordulás, 3 hét teljes káosz. Ennek persze minden diák örült, nincs felelés, sem dolgozat, végre öröm iskolába járni! J

A kampánnyal kapcsolatos összes teendőt mi természetesen a legutolsó utáni pillanatra hagytuk. De ez nem túl meglepő annak, aki egy kicsit is ismer minket. Kisebb belharcok és egymás győzködése után megszavaztuk a nevünket, mely az itteni életérzésünket fejezi ki.

Eddig rendben is van, a többség elégedett, de elértünk a 2. Legnagyobb problémához, vagyis: szegények voltunk, mint a bentlakók a szomszédban. Ezen támogatóink és szüleink igyekeztek enyhíteni.

Jelöltünk személye nem volt kérdéses, mivel nem elhanyagolható a gyengébbik nemre gyakorolt hatása, melynek számos szavazatot köszönhetünk. Kampányfelelősünk - aki természetesen teljesen önként vállalta ezt a tisztséget J - az idegösszeomlás szélére került, mire sikerült rávennie a bandát, hogy érdemben foglalkozzon a dologgal. Persze titokban mindannyian hálásak voltunk neki, hogy levette ezt a terhet a vállunkról.

Szép lassan felkerültek a rácsok az ablakra, a láncok és a szögesdrót, ami megadta a terem alaphangulatát. Az ajtó helyett alkalmazott rács tette tökéletessé művünket, melynek hangszigetelése hagy némi kívánnivalót maga után. Ezért zárkánk általános alapzaja egész nap betöltötte a folyosót. Fogdás plakátjaink, matricáink is megjelentek az épületben, hogy felhívják a figyelmet a börtönben senyvedőkre. Mindenki kivette a részét a munkából, voltak aktívak, volt, akit terelgetni kellett a helyes irányba.

A mindig éhes diákok ellátása folyamatos munkát biztosított a lányoknak, akik bármelyik tanórát képesek voltak feláldozni a jó ügy érdekében.

Programjaink közül a csocsó meghódította azokat is, akiket az Ábris vonzereje még nem győzött meg. A bizonytalankodókat Vujity Tvrtko lebilincselő előadása és az ovisok nagyon édes kampánydala igyekezett felénk fordítani. A zorbbal bárki megtapasztalhatta, hogy milyen lehet, ha az ember egy óriási strandlabdában mászkál.

Munkánkra a koronát a kampány buli tette fel, amit az egyik legnagyobb riválisunkkal, a B-sekkel közösen rendeztünk meg. Itt újabb szavazatokat hódítottunk el a karaokeval, ahol mindig tömegek énekelték az ismerős dalokat.

Jelöltünk az elmeengesség jeleit mutatta szerda délelőtt, mikor is percenként - eszelős képpel – bejelentette, hogy hány perc van még az eredményhirdetésig. A szünetben mindannyian, talán életünkben először, feszült csendben hallgattuk a hangosbemondót s mikor egy kisebb baki után egyértelművé vált a győzelmünk, örömujjongásban törtünk ki. Tőlünk volt hangos az összes folyosó és a sulis udvar, hogy mindenki megtudja: győzött a börtön lázadás!

Ez a zűrös hét nagyon jó hatással volt az osztályra, ugyanis észrevétlenül közösséggé kovácsolt minket.

Mindenegyed szavazatért hálát rebegünk és köszönjük a rivális osztályoknak és Annus néninek, hogy méltó ellenfeleink voltak!

11. D

Egy arc a Révaiból – Váradi Ágnes

Váradi Ági nevét főként a hangosbemondóból ismerhetitek, hiszen tavaly a német OKTV-n második helyezést ért el. De nem csak emiatt különleges ő, hiszen felsőfokú nyelvvizsgálója van angolból, németből és spanyolból, valamint egy középfokú orosz nyelvvizsgálóval is büszkélkedhet. Vele beszélgettem az egyik lyukasórában.

Négy nyelvvizsgálóval is büszkélkedhetsz. Ennyire szereted a nyelveket?

A nyelvtanulásba leginkább azt szeretem, ha tudok folyékonyan beszélni, a gondolataimat egy másik nyelven, egy másik kultúrában élő embernek elmondani. A legnagyobb élmény pedig talán az, ha egy verset vagy egy regényt megértek eredeti nyelven.

Miért pont spanyolt és oroszot kezdted el tanulni?

A spanyoltanulás egy nagy álom volt, és főként azért szerettem meg, mert a tanáraink a kultúráról és az emberekről is sokat meséltek. Az orosz választásánál már inkább a hasznosság elve érvényesült, mert a jövő gazdaságában jól használhatónak tartom.

A közeljövőben milyen nyelveket szeretnél még elsajátítani?

Konkrét elképzelések nincsenek, de valószínűleg vagy a finnt folytatom, amit egyszer már elkezdtem, vagy egy arab nyelvet kezdek el tanulni.

Mikor jöttél rá arra, hogy ilyen jó nyelvkészséged van?

Másodikos általános iskolás voltam, mikor „betévedtem” egy angolórára, és úgy éreztem, hogy sokkal izgalmasabb és sokszínűbb az, amit a többiek tanulnak. Ehhez hozzájárult az is, hogy németet már korábban elkezdtem tanulni, és előrébb voltam, mint az osztálytársaim. Szerettem volna angolt tanulni, de ezt édesanyám csak abban az esetben engedte, ha folytatom a némettanulást, és osztályozóvizsgát teszek. Először az angolanyagot kellett pótolnom, amit a többiek már átvettek. Így akkor jöttem rá, hogy könnyebben megy a nyelvtanulás, mikor egy nyár alatt az első négy éves anyagot kellett elsajátítanom.

Mivel szoktál foglalkozni szabadidődben?

Végzősként eléggé elfoglalt vagyok, de próbálok időt szakítani arra, hogy idegen nyelveken olvassak, vagy más országok televízió-csatornáit nézzem. Most például Gabriel Garcia Marquez-től a Száz év magányt olvasom spanyolul, és nemrég fejeztem be Anna Segherstől a Hetedik kereszt c. művet németül. Ezenkívül filmeket is szoktam nézni eredeti nyelven, főleg németül vagy esetleg angolul.

Milyen jövőbeli céljaid, álmaid vannak?

Nemzetközi joggal szeretnék leginkább foglalkozni, ezért vagy a jogot vagy a nemzetközi kapcsolatokat próbálom meg, valószínűleg itt, Győrben, mert tudom, hogy itt milyen lehetőségeim vannak, és mivel szeretném folytatni a nyelvtanulást, már tudom, hogy itthon kihez kell fordulnom.

Köszönöm a beszélgetést, és további sikereket kívánok neked.

Vörös Zsófia 12.B

Otthon, édes otthon... avagy az Under The Bridge, télen

Sok révais számára az UTB (vagy Bridge) már- már fogalommal vált. Persze ezt csak az értheti, aki már tombolt pénteken Andrej és Dávid zenéjére, illetve szombaton a Golyó-bulira. Valamint azok, akik egy-egy révais választási buli után itt folytatják a pörgést.

Azonban akik még nem tették tiszteletüket eme „patinás, bizalomgerjesztő objektumban” (aki tudja, honnan idéztem, annak gratulálok, aki nem, az nézze meg majd a cikk végén... mondom majd csak a cikk végén), azoknak lefesteném egy kicsit, hogy milyen is az a Bridge-feeling:

Mikor belépünk, tompa fények fogadnak bennünket, a későn érkezőket pedig füstfelhő („A dohányzás káros...”), és persze már a belépés pillanatában összetalálkozunk a roppant „barátságos, kedves arcú” kidobókkal, akikkel (valljuk be) párok már került kontaktusba. Ezután a következő állomás a ruhatár, ahol az örökké feketében dolgozó „bájos”, kopasz srác vár bennünket, vagy a helyette, „a roppant bőbeszédű”, rőt szakállú tag.

Ahogy beljebb haladunk, szemünk elé tárul a kicsiknek üdítővel teli, a nagykorúaknak egyéb finomságokkal zsúfolt nedűk pultja. Ekkor már hallhatóvá válik a szomszédos helyiségből áradó, kellemes muzsika, avagy a sokak által kedvelt „RockIsten”, alias Golyó-féle „ereszd el a hajam”. A táncter közelébe érve, egy- egy földön pihenő, elfáradt emberen átlépve már messziről megpillanthatjuk a sajátos díszítést, melyet az árvíz sem tett tönkre (leszámítva a falakon lévő freskókat, amiket ma már kárpit fed).

De akinek a zene és a jó hangulat nem elég, az továbbfáradhat a Bridge hátsó részébe, ahol egy enyhe dőlésszögű csocsóasztalt talál. (Megjegyzés: az egyesek számára nehezen megtalálható mellékhelység sárga, néha rögös útja is erre van kirakva). Csocsóőrültek figyelmébe ajánlom, hogy a csocsógép az 1 euróhoz hasonló színvilággal rendelkező érmével működik...(100 Ft).

És ha ez még mindig nem elég nektek, akkor, ha a nagy densz-fílingben megfáradtatok és megéheztetek, megtölthetitek bendőtöket frissen sült melegszendviccsel, melyet ízlészetek szerint fogyaszthatok (majonéz, kechup, mustár vagy tejszínhab). A hétköznap betérők számára a felfrissülést a gőzölgő kávé hozza. A buli végeztével pedig új élményekkel gazdagodva tér haza a

hétköznapi szorgalmasan tanuló révais diák. (Bocs, a körülményes megfogalmazásért. A cenzúra miatt van...)

Reddee 12. B

A siker titka a magyaros hangzás: NOX

Tudom, hogy a suliban sokan szeretitek a NOX-ot, nekem is az egyik kedvenc zenekarom, sőt, a családommal is megszerettettem. Júliusban volt alkalmam kétszer is találkozni Szilvivel és Tomival (egyszer egy élő koncert során!!!), és feltenni nekik néhány kérdést. Az interjú készítése akkor sajnos félbemaradt, mert indulniuk kellett tovább egy másik fellépésre, de azóta e-mailben válaszoltak a többi kérdésemre is. Remélem sok érdekeset olvashattok róluk:

Tudom, hogy már sokszor megkérdezték Tőletek, és már nagyon unjátok, de honnan ered a nevetek?

Tomi: A NOX egy latin szó, azt jelenti, hogy éjszaka úrnője. Egy szótárban találtuk, és tetszett, meg könnyen megjegyezhető.

Hisztek a misztikus dolgokban, babonákban?

Tomi: Nem, én egyáltalán nem hiszek bennük.

Szilvi?

Szilvi: Húú, én borzasztóan babonás vagyok, a szellemvilágban is nagyon hiszek.

Tomi: Meg a horoszkópban!

Szilvi: Azt csak elolvasom, de nem hiszem el. Különösen, ha rosszat ír. :)

Nem túl általános ma Magyarországon, hogy egy zenekar népzenei alapja van a dalainak, Ti mégis megpróbáltátok. Honnan jött az ötlet?

Tomi: Ez egy produceri koncepció volt, a NOX nem baráti társaságból alakult, hanem kitalálták, hogy ez jó lenne, mert ilyen még nincs, és összeállították a zenekart. És szerencsére bejött.

Fontos volt, hogy az énekesnő egy kis faluból (Forráskút) származzon, vagy akár pesti is lehetett volna, ha tanult néptáncot?

Szilvi: Nem volt fontos, én sem tanultam egyébként néptáncot korábban, mindent Tomika tanított nekem.

Na, akkor ügyes vagy, Tomi!

Szilvi: Most nem azt mondom, valamennyi érzékem is van hozzá, nem volt olyan nehéz megtanulnom, de előtte nem tudtam.

Szilvi, Te előtte nem jártál énektanárhoz. Hogy vették mégis észre, hogy épp Te kellesz a NOX-ba?

Szilvi: Én szerettem volna énekelni, annak, hogy bekerültem a zenekarba már másfél éves előzményei voltak. Nem énekesnőt kerestek, hanem én jelentkeztem, és így kerültem ide.

Ha jól tudom, a zenekar elindulásakor még gimis voltál. Nem volt nehéz ilyen hirtelen felnőni, nagyon hamar „kislányból” országszerte ismert énekesnővé válni?

Szilvi: Dehogynem, három hónappal az érettségi előtt bejelentettem, hogy magántanulóként fejezem be a sulit, pedig nem is voltam olyan jó tanuló. Bekerültem egy olyan társaságba, ahol a legfiatalabb is 28 éves volt, és tőlem is elvárták volna, hogy felnőttként viselkedjem, gondolkozzam.

Mikor 18 éves voltál...

Szilvi: Addigra már 19, mert évvesztes is vagyok, és vissza is fogtak, de így is másnak kellett lennem, mint a többi velem egyidősnek. Sok minden kimaradt az életemből, amit az annyi idős lányok csinálnak, másfél év alatt felnőttem, de nem bántam meg, mert ezt imádom.

A zenekar "tagja" néhány farkas is. Most épp mennyi van?

Szilvi: 22 van, de nem minddel lehet forgatni, némelyik elég vad.

Láttam már olyan képet, ahol egy farkas mellett fekszel, és átöleled. Sokat kell foglalkoznotok velük, hogy ne féljenek Tőletek, de ne is bántsanak?

Szilvi: Nem félnek ezek tőlünk! A honlapunkon lévő képeket láttad? Ott a fotózáson először egy öreg farkassal fényképeztek, és az meg is harapott. Utána egy fiatallal voltam, az nagyon édes, az egyik képen meg is nézheted, elaludt a fényképezés közben, és nyalogat is. Ha megszokja a szagodat, utána akkor is felismer, ha sokáig, akár pár évig nem mész a közelébe, és akkor már nem bánt. Épp ezért harapott meg az öreg, mert nem ismert. Nem sokszor megyünk hozzájuk, mert nagyon sok fellépésünk van (van olyan hónap, mikor közel 50).

Hol élnek, állatkertben?

Szilvi: Nem, Gödöllőn élnek szabadon, sok másik állattal együtt. Van ott medve, hiúz, ló, sas...

A nagyobb koncertekre viszitek őket?

Szilvi: Néha igen. Én utálok vinni őket, mert ez szenvedés az állatoknak, és állatkínzás, de néha a megrendelő kéri, és akkor sajnos muszáj.

Mennyi megy Veletek ilyenkor?

Szilvi: Maximum kettő, de általában egy, mert ennyire lehet biztonságosan figyelni, mégiscsak vadállatok. De a közönség sokszor el sem hiszi, hogy farkasok, mert azt hiszik, farkashoz hasonló kutyák.

Az élő koncerteken hogy bírod, hogy folyamatosan táncolsz, és még amellet énekelsz is?

Szilvi: Nagyon nehéz, teljesen más, mint mikor a néptáncosok kórusban énekelnek, mert ott nem hallatszák külön a hangod, de itt igen.

A legtöbb zenekarral ellentétben nagyon szépen kialakított koreográfiátok van, a két táncos fiú és Ti állandóan táncoltok. Ez hogy alakul ki? Tomi azt mondja, ez lesz, és azt táncoljátok, vagy beleszóltok, és közösen hozzátok össze?

Szilvi: Általában közösen alakítunk ki mindent. Természetesen inkább a 3 fiú csinálja a koreográfia összeállításának oroszlánrészét, hiszen ők profi végzett táncosok, de kíváncsiak az én véleményemre is.

Milyen gyakran próbáltok?

Szilvi: Miután megtanultuk, már nem kell próbálni. Ha felkeltesz hajnali 4-kor, és azt mondod, Bíborhajnal, ott helyben el tudom táncolni Neked.

A második, Bűvölet című albumotokon szerepel egy angol szám is, a Firesong. Hogy került rá ez egy magyar népzenei alapú lemezre?

Szilvi: A Firesong a Tűztánc angol változata és azért készült, hogy ha lehetőségünk adódik külföldön való bemutatkozásra, akkor legyen egy angol nyelvű verzió. Azóta természetesen már több idegennyelvű (angol, német) referenciaanyag látott napvilágot és került jó kezekbe - reméljük - szerte a nagyvilágban.

Nektek melyik a kedvenc számotok, és miért?

Szilvi: Mindkettőnknek egyértelműen az Árny és fény. Hogy miért? Mert nagyon szép a dallama és van mondanivalója. Persze minden dalunknak van, de ennek az üzenete még közelebb áll hozzánk.

Ehhez a dalhoz elkészült a klipetek is, de ebben nincs tánc. Hogyhogy?

Szilvi: Mert teljesen más volt a koncepció, pont a dal üzenete, illetve a tempója miatt. Mivel lassú, érzelmes nóta, így nem akartunk beletenni nagyon erős és mozgalmas táncot, inkább ilyen nyugodt képeket valósítottunk meg.

Melyik album áll közelebb a szívetekhez: Az Örökség, ahol népdalokat dolgoztatok fel, vagy a Bűvölet, ahol már saját számaitok szerepelnek, esetleg a karácsonyi lemez?

Szilvi: Mint akár egy új ruha vásárlásakor, éppen mindig a legújabb a kedvencünk, ez most a Karácsony c. album. Nagyon büszkék vagyunk rá, nagyon szép lett és ami a legfontosabb, úgy tűnik a közönségnek is nagy kedvence, hiszen közel 4 hét alatt lett aranylemez!

Mi a legfőbb célotok a zenétekkel? És az életben?

Szilvi: Az a célunk, hogy nagyon sokáig tudjunk örömet szerezni a zenénkkel az embereknek. Erre utal ugyanis a sok-sok hozzászólás a fórumon, bennünket pedig ez tesz boldoggá...

Lehet-e már tudni valamit az új, március 15-én a piacra kerülő albumotokról?

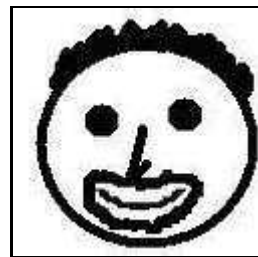
Szilvi: Az album munkálatai már decemberben elkezdődtek, annyit árulhatok el róla, hogy ismét szeretnénk továbblépni, valamelyest újítani, hiszen ha megnézed, egyik albumunk (Örökség, Bűvölet) sem azonos, mindegyik más, mégis „noxos”. Ugyanez lesz jellemző erre a 4. lemezre is,

újírtunk, de megmaradnak a népies vonalak, mind szöveg-, mind dallamvilágban. Az eddigi eredmények alapján nagyon jó lesz az anyag, nagy lelkesedéssel dolgozunk rajta. Ha már pontosabb dolgokat tudunk mondani, az megtalálható lesz a honlapunkon is, figyelni kell folyamatosan :-)
Puszi minden olvasónak!

Nagy Barbara 12.C

Ki kicsoda?

A feladat ismét az, mint eddig mindig. Találjátok ki, melyik kép kit ábrázol tanáraink közül! A helyes megoldásokat hozzám hozhatjátok be, a 208-ba, egy szerencsés meglepetést kap! Jó fejtegetést!

A képek balról jobbra, a táblázat A, B és C oszlopához.

	A	B	C
Kedvenc női / férfi-név?	Paquita / Solt	Gyöngyvér, Andrea, Eszter, / György, Péter, Vidor, Farkas	András, Marcell
Kedvenc szín?	fehér	Acélkék, türkíz, bordó	„zöd”
Kedvenc étel?	halásztál	püspökkenyér, garnéla	„Mindegy, csak hús legyen!”
Kedvenc állat?	Delfin	Elefánt (indiai), bobtail	Tigris
Kedvenc színész / színésznő?	Jean Gabin / Florinda Bolcan	Latinovits Zoltán, Tom Hanks / Audrey Tautou, Nagy-Kálózy Eszter	Roy Schneider / Sharon Stone
Kedvenc film / színdarab?	Menő Manó / Godotra várva	Carlos Saura: Carmen, Forest Gump, Kis nagy ember, Huszárik Zoltán: Szindbád, Edward Albee: Nem félünk a farkastól, Madách Imre: Az ember tragédiája	All that jazz
Szülinap?	Március 13.	Január 9. – sajna ,csak kettőt kell aludni a névnapom után	Március 9.
Hol végzett?	LFZF ZTI	ELTE	Győr – KTMF, Debrecen - KLTE
Magasság?	181 cm	180 cm	169 cm
Kedvenc énekes / énekesnő?	Joe Cocker, Deák Bill Gyula / Janis Joplin,	Bobby McFerrin, Charlie, Ian Gillan / Enya, Norah Jones, Diana	Presser Gábor, Freddie

Iránytű	XLI / 2. szám		2004-2005
	Cserháti Zsuzsa	Krall	Mercury
Kedvenc együttes?	Beatles, Led Zeppelin, Chicago, Singers Unlimited	Trio Stendhal, Cotton Club Singers, LGT	Queen, LGT
Kedvenc dal?	Searching So Long, Lélegző furcsa hajnalon, Te vagy az, akit választottam, Up Where We Belong	The nearness of you, Humble me, Angels, Pincushion, A case of you	Bohemian Rhapsody, Wonderful World
Kedvenc író / költő?	JD Salinger / Ady Endre	Örkény István , Rejtő Jenő, Kosztolányi Dezső, József Attila, Weöres Sándor	Rejtő Jenő
Kedvenc vers?	Ady Endre: Szeretném, ha szeretnének	József Attila: Óda, Kosztolányi Dezső: Hajnali részegség, Zalán Tibor: Terc, Juhász Gyula: Szerelem? , Pilinszky János: Négysoros	-
Kedvenc könyv?	Kilenc történet	Gárdonyi Géza: Egri csillagok, Bohumil Hrabal: Túlságosan zajos magány	Asimov összes
Idegen nyelv?	német, angol, spanyol, orosz, lengyel, francia	angol, orosz, német (egy mondat finnül, szórvány latin)	szenvedő angol
Hobbi?	paradicsomfajták gyűjtése	vízisportok, utazás, jazz, indiai kultúra, barokk kamarazene	olvasás, kirándulás, autóvezetés
Mivel lehet lekenyerezni?	kenyérrel	őszinte érdeklődéssel, szeretetgesztusokkal, mosollyal	kedvességgel
Legrosszabb / legjobb tulajdonsága?	Nem árulom el! / nagyon szép vagyok (sötétben)	könnyen megrendül a bizalmam / tolerancia, higgadtság	Az áldott jó szívem...
Legnagyobb emberi érték?	szeretet, tolerancia, megbízhatóság	önzetlen szeretet	jókedv
Mi az, ami leginkább kiábrándítja az emberekből?	a fentiek hiánya	Agresszió, önzés, csalás	önzés, erőszak

Az előző rejtvény megoldásai:

A: Szakácsné Szabó Anikó

B: Erdős Lászlóné

C: Dr. Somogyi Sándor

Nagy Barbara 12. C.

Újra „aranyosok” a Révaiban

Az elmúlt években nem vett fel iskolánk az Arany János Programba diákokat. Azonban az idén végez az első ilyen típusú osztály, ami a helyhiánnyal küszködő iskola számára azt jelenti, hogy újra jelentkezettek a vidéki általános iskolák tanulói erre a képzési formára. A programról és a felvételi menetéről Horváth Péter igazgató urat kérdeztem.

Mikor indította a programot a minisztérium?

Kétezerben.

Hogyan csatlakozott ehhez az iskolánk?

A minisztérium felkérte az ország legjobb tanulmányi statisztikával rendelkező gimnáziumait, hogy adjanak be pályázatot. Mi is pályáztunk, hiszen úgy gondoltuk, hogy a célokat nekünk is támogatni kell.

Hogyan tudnak a diákok a programba bekerülni?

Először is a minisztérium értesíti az önkormányzatokat és az általános iskolákat a pályázati feltételekről, majd a diákok, akiket támogat a lakóhelyük, a minisztérium által szervezett felvételi vizsga után nyerhetnek felvételt.

Az iskola tesz valamit a program népszerűsítéséért?

Igen, idén a tanári kar vállalta, hogy elmegy egy-egy településre, és beszél a programról, mert úgy láttuk, nem pontosan derült ki mindig, hogy annak milyen előnyei vannak.

Hány diákot vesznek fel idén?

15-20 főt. Ugyanis most is szeretnénk egy társosztályt indítani az „aranyosokkal”.

Hogyan érzi, az eddigi osztályokban megvalósultak a program eredeti célkitűzései?

Mint minden új dolognál, itt is voltak kezdeti nehézségek. Az előkészítő év nekünk is újdonság volt, azonban az első év után már rendszeren, ugyanúgy zajlik a tanítás, mint más osztályokban. Igaz, a programban tanuló osztályok tanulmányi eredményei elmaradtak a révais átlagtól, de sok tanuló megállná a helyét egy másik révais osztályban is. Azok közül, akik gyengébb eredményt produkáltak, sokan lemorzsolódtak, másik iskolába iratkoztak át. Biztos vagyok benne, hogy így nekik is jobb lett.

Nem érzi úgy, hogy a program sok lekötöttséggel jár a diákoknak?

Kétségtelenül nagyon sok előírt kötelező foglalkozás van. Talán túl sok jót akartak, ami aztán helyenként túlzásokhoz vezetett. Ugyanis a diákok közül elég sokan a Győr környéki falvakból jelentkeztek a programba. Könnyen be tudnának járni otthonról az iskolába. Ezért kezdeményezni szeretnénk, hogy az utolsó két évben ne legyen kötelező a kollégiumi ellátás.

Hogyan viszonyul az iskola többi tanulója a programhoz?

Kezdetben, hasonlóan a 6 éves képzéshez, kicsit furcsa módon fogadták a diákok, de mára ez már nem probléma, hiszen az idejárom tanuló is ugyanolyan célokért, ugyanolyan követelmények szerint dolgoznak, mint a többiek.

Pócza János

ÁlomVilág tábor 2004 – jelentés

Kissé aktualitását veszítve, nyári élményeket felidézve jelentkezik izgága, flúgos szakértőnk, ezúttal a fantasy világából. A Gánton megtartott évenkénti ÁlomVilág Harry Potter táborban voltam ugyanis, ahol nagyon jól szórakoztam (hasonszörűek között, hehe). Gánt egy kis falu a Vértesben, Székesfehérvártól 25 km-re. A tábor maga július 30-tól augusztus 8-ig tartott, teljes ellátással (persze kábelTV és háló nélkül, gr!), ára 23000 kemény forint. Bővebben a <http://martion.alomvilag.hu> –n lehet tájékozódni.

Programjaink menete a rövid időhöz képest jól szervezett volt. Mindennap órákat tartottak, ahol hasznos dolgokat tanultunk (mágusfilozófián jókat vitáztunk), volt számháború, bátorságpróba (semmi komoly, mindenki életben maradt), zenei vetélkedő, szerepjátékok, éjjeli túra, bauxitbányalátogatás, meg egy nap punnyadás is, mert a kicsik nyavalyogtak a bátorságpróba után (hollywoodi klisé alkalmaztak ugyanis: az egyik szervező eltűnést színlelt), meg amúgy is kivoltunk már. A létszám olyan 50 körül volt, persze én képviseltem egyedül Gyórt, úgyhogy ejnye-bejnye, nyomás regizni! A helyi menő csávók ellopták a verseny hevében a házgyűlés helyszínén hagyott mobilomat, de nem gond, van már másik. Mielőtt elfelejteném (fiatalkori Alzheimerem van!!), a követelmények: pálcát, seprűt, talárt, váltás ruhát 10 napra, esőkabátot, orvosi igazolást kellett vinni, rendet kellett tartani a szobánkban, meg betartani a takarodót. És mindenképpen ajánlom az útra a Daedalont, mert Székesfehérvár busszal elég messze van, vonattal meg csak Pestről lehet megközelíteni. Ja, és csak regisztrált martionosok mehetnek, tehát mégegyszer: indulás regelni! Na ennyi, mindenkit szeretnék jövőre látni!

Chloe Sullivan

Játsszunk együtt!

Iskolánkban, 2004. dec.6-án Miklós-napon több győri középiskola részvételével a Diákönkormányzat hagyományteremtő céllal, első ízben városi asztalitenisz-versenyt rendezett.

Meghívásunkra sok fiatal érkezett. Dr. Schmidt Péter alpolgármester úr köszöntötte az egybegyűlteket, és hangsúlyozta a sport, illetve az egészséges életmód fontosságát. Ezt követően Fekete Dávid DÖK - elnök megnyitotta a tornát. A versenyzők nagy odaadással és kitartással küzdöttek.

A versenybírók, Eöry Zoltán és Nagy Gábor figyelemmel kísérték a szabályok betartását, valamint értékelték a résztvevők teljesítményét.

Míg diáktársaink bizonyították tehetségüket, addig a DÖK –lányszakasza házias ételek és finom üdítők elkészítésével serénykedett. A küzdelmes játék után jó hangulatban falatoztak a játékosok. Felszabadultan töltötték az időt, míg a zsűri tanácskozott. A rövidesen megszületett döntést Horváth Péter igazgató úr ismertette, valamint elismerését fejezte ki a csapatoknak. A versenyzők értékes díjakkal lettek gazdagabbak, melyet Dr. Schmidt Péter ajánlott fel iskolánknak. Reméljük, hogy a

versenyt a következő években még színvonalasabbá tehetjük, és még több diákot tudunk bevinni sportrendezvényünkbe.

Helyezési sorrend:

- 1) Krúdy Gyula Gimnázium: Kovács Péter, Markó András
- 2) Lukács Sándor Szakmunkásképző Iskola: Lung Dániel, Kaszás István
- 3) Révai Miklós Gimnázium: Balogh Ákos, Stanitz Bálint

Torma Katalin (10.c)

Modellfelismerés és elefánttemető

A Biológia Munkaközösség idén is megrendezte az iskolai biológaversenyt. A kétfordulós vetélkedőre, melynek győztese Fülöp Györk, december 17-én került sor.

Immár hagyományosnak tekinthető iskolánkban a Biológia Munkaközösség által szervezett, Az Iskola Legjobb Biológusa címért zajló vetélkedés.

A résztvevőket a biológiatanárok jelölték ki, leginkább az érdemjegyek és az érdeklődési kör szerint.

A megmérettetés, melyet december 17-én rendeztek, két fordulóból állt. A vetélkedő első felében, amit akár selejtezőnek is nevezhetünk, a versenyzőknek írásban kellett számot adniuk tudásukról, többek között egy táplálkozási láncot kellett felépíteniük. A feladatlap az órákon is tanultakra épült, így akár már a kilencedikesek és a tizedikesek is sikerrel vehették az első akadályt. Az írásbeli legjobbjai jutottak a második körbe. A szóbeli fordulóban szükség volt a fakultációkon elhangzottakra és olyan információkra is, melyekhez csak szakkönyvek forgatásával juthattak a versenyzők. A legnehezebb kérdésnek az bizonyult, mi is az az elefánttemető. Egyetlen versenyző sem tudta, hogy az idős elefántok, mikor fogaik kihullanak, mocsaras vidékeken keresnek könnyen fogyasztható táplálékot, csakhogy a lápos vidéken gyakran az ingoványba vesznek. Néhány gyakorlati feladatot is teljesítettek a résztvevők kisebb-nagyobb sikerrel: emberi szervek modelljeit próbálták felismerni.

A versenyt Fülöp Györk (12. f) nyerte, a második helyen Selmei Laura (11.f) végzett, míg a képzeletbeli dobogó harmadik fokára Módos Dezső (11.f) állhatott fel. Az első három helyezett értékes könyvjutalmat kapott.

Farkas Enikő

A főszerkesztő jegyzete - Köszönet

Írtam már jó néhány főszerkesztői jegyzetet. Készítettünk kinnal-keservvel pár lapszámot, amelyek minden igyekezetünk ellenére újra és újra több kritikát kaptak, mint segítséget, építő tanácsot. Pedig volt itt minden (olyan is, hogy a fél újságot én írtam): sztárinterjúk, sportrovat, tudósítások versenyekről, táborokról, tanulmányi kirándulásokról, „arcok” – próbáltunk bekapcsolódni az iskolai életbe. Minden szám kiadása előtt összeültünk, hogy valami mást, valami jobbat próbáljunk nyújtani Nektek. De elő kell, hogy jöjjön a „főszerkesztő” mögül az ember: én, aki diák is vagyok, még hozzá az elfoglaltabb fajtából. Ugyanúgy, ahogy egy éve októberben elvállaltam a diákfőszerkesztői posztot, most azt is vállalom, hogy lemondok róla. Hivatkozhatnék annyi mindenre, de nem teszem – nem keresem a kibúvókat. Volt elég időm tanulni az újságkészítésről,

utóbb egy öregdiákunk is följánlotta segítségét, de mindenféle mérlegelés és latolgatás után úgy döntöttem, átadom a helyem.

Talán egy új szerkesztő kezei alatt az Iránytű ismét méltó lesz arra, hogy iskolánkat reprezentálja. Ezúton szeretném megköszönni dr. Juhász Attila tanár úrnak a lelkes ösztönzést. A tördelőszerkesztőinknek, hogy becsülettel végzik munkájukat. Immáron azonban más jegyzi majd ezt a rovatot.

Jövendőbeli utódomnak sok kitartást, türelmet, nem lankadó munkakedvet kívánok.

-em-